

De Kracht van een passievolle Trainer

Dit is mijn verhaal waarom ik al 50 jaar trainer ben en mijn trainingen altijd op een sociaal-effectieve wijze heb vormgegeven en omdat ik hiermee wil aangeven dat dit recht doet aan wie ik bent, wat ik hiermee als autodidact hebt opgebouwd, en waarom de manier van trainen zo uniek en duurzaam is.

Mijn loopbaan als trainer is nooit begonnen met een diploma, maar met nieuwsgierigheid. Niet met een methodeboek, maar met mensen. Vanaf het eerste moment dat ik in een leeromgeving stond, merkte ik dat echte ontwikkeling niet ontstaat door kennis over te dragen, maar door verbinding te maken. Door te observeren, te luisteren, te begrijpen wat iemand nodig heeft om een volgende stap te zetten.

Mijn houding als een autodidact, onderzoekend, mensgericht is de rode draad gebleven door vijftig jaar trainen, coachen en begeleiden.

Autodidact zijn was geen beperking, maar mijn grootste kracht.

Ik heb mezelf leren trainen door te doen, te reflecteren en opnieuw te proberen. Door te kijken naar wat werkt in de praktijk, niet naar wat op papier zou moeten werken. Dat maakte me flexibel, creatief en vrij van dogma's.

Waar anderen zich vastklampten aan modellen, keek ik naar gedrag. Waar anderen protocollen volgden, volgde ik mensen.

Mijn kennis is opgebouwd uit duizenden gesprekken, observaties op de werkvloer, internationale ervaringen, fouten, successen en vooral: de bereidheid om altijd te blijven leren.

Trainen volgens het Sociaal intellectueel principe is leren via relatie, veiligheid en inzicht.

Al vroeg ontdekte ik dat mensen pas leren wanneer ze zich gezien voelen. Wanneer er vertrouwen is. Wanneer een trainer niet boven de groep staat, maar er middenin.

Mijn stijl werd daardoor vanzelf sociaal-intellectueel:

- Sociaal, omdat ik altijd start bij de mens, de interactie, de dynamiek.
- Intellectueel, omdat ik gedrag analyseer, patronen herken en complexe situaties vertaal naar begrijpelijke inzichten.

Ik train niet om kennis te zenden, maar om bewustzijn te vergroten. Niet om te vertellen wat iemand moet doen, maar om te laten ontdekken wat werkt.

Vijftig jaar lang bouwen aan vakmanschap

In die halve eeuw heb ik:

- generaties havenmedewerkers, studenten en professionals begeleid;
- trainingen ontwikkeld die praktisch én mensgericht zijn;
- in culturen over de hele wereld gewerkt en geleerd hoe universeel menselijke groei is;
- technische innovatie gecombineerd met menselijke ontwikkeling;
- gezien hoe vertrouwen, duidelijkheid en respect elke leeromgeving transformeren.

Mijn kracht is nooit geweest dat ik alles wist. Mijn kracht is dat ik altijd wilde begrijpen.

Waarom ik dit werk nog steeds doe.

Omdat ik geloof dat leren een sociaal proces is.

Omdat ik zie hoe mensen opbloeien wanneer ze serieus genomen worden.

Omdat ik weet dat een trainer het verschil kan maken — niet door te imponeren, maar door te verbinden.

En omdat ik, zelfs na vijftig jaar, nog steeds elke dag iets nieuws ontdek over mensen, gedrag en communicatie.

Was getekend

Chris Bodbijl